Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 637 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN**
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 9 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. MEES loco advocaat A. VAN DER MAELEN en van attaché B. DE SMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 juli 2025 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 30 juli 2025 en op 6 augustus 2025.

1.2. Op 15 september 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Ook de Raad weigerde aan verzoeker bij arrest nr. 334 120 van 9 oktober 2025 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.
1.4. Verzoeker dient op 15 oktober 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart dit eerste volgend verzoek om internationale bescherming op 25 februari 2026 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
U, A. Y. M S, bent volgens uw verklaringen een Palestijn, afkomstig van Khan Younis in de Gazastrook.
U verliet Gaza omwille van de oorlog en slechte levensomstandigheden omstreeks 20 december 2023, samen met uw ouders, broer en drie zussen. Samen met uw gezin verbleef u op illegale wijze ongeveer anderhalf jaar in Egypte. Gedurende die periode probeerde u werk te vinden, maar tevergeefs. Omdat u er geen toekomst kon uitbouwen besloot u met behulp van een smokkelaar Egypte te verlaten met valse documenten in juli 2025. Uw gezin verblijft tot op heden in Egypte. U kwam aan in België per vliegtuig op 4 juli 2025 en diende een eerste verzoek om internationale bescherming in.
Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: uw Palestijns paspoort en identiteitskaart, de Palestijnse identiteitskaarten van uw gezinsleden, uw schoolrapport en diploma's, een elektriciteitskaart, bouwvergunning voor het huis in Gaza, verzekeringskaart van uw vader, foto's van u in het ziekenhuis, foto's over Gaza, een medisch en psychologisch attest en tot slot screenshots van een WhatsApp gesprek. Daarnaast legt u ook een origineel betalingsbewijs neer van een extra opleiding boekhouding dat u volgde.
Op 15 september 2025 nam het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, met reden dat er substantiële aanwijzingen zijn dat u beschikt over de Egyptische nationaliteit en deze informatie achterhield voor het CGVS. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV; de Raad). U volhardde in uw verklaringen over uw reisweg, alsook dat u niet beschikt over de Egyptische nationaliteit. Tijdens uw verzoekschrift stelde u over nieuwe en onweerlegbare bewijzen te beschikken van uw exclusief Palestijnse nationaliteit en verblijf in Gaza. U overhandigde hierbij nieuwe stukken in het kader van uw beroep: een officieel schrijven van de Ambassade van de Staat Palestina in Caïro betreffende vrijstelling van boeter op illegaal verblijf, lijst van liefdadigheidsinstelling Al-Falah, bachelor- en masterdiploma van uw vader, volmacht van een verkoop van een wagen in Gaza en een attest van Palestijnse nationaliteit. De RvV volgde op 9 oktober 2025 de beslissing van het CGVS met arrest nr. 334.120. De Raad is van mening dat uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat er voldoende ernstige aanwijzingen zijn dat u de Egyptische nationaliteit heeft. U ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing.
Zonder dat u België verliet of reisde naar een ander land, diende u op 15 oktober 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U houdt voet bij stuk niet te beschikken over de Egyptische nationaliteit. U stelt verder geen nieuwe elementen of nieuwe problemen te hebben.
Ter staving van uw volgend verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: verklaring van de Egyptische dienst van Burgerlijke Stand, een medisch attest, een geschreven verklaring van de persoon die uw vertrek uit Gaza coördineerde, twee attesten van de Palestijnse ambassade in Egypte, een lijst van Palestijnen die in Egypte verblijven en genieten van steunorganisaties, kopieën van diploma's van uw vader.

B. Motivering
U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.
Omdat de nieuwe elementen door u voorgelegd onaannemelijk zijn en de kans niet aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, wordt uw huidige, tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard.
Betreffende uw Egyptische nationaliteit
Daar waar u voet bij stuk houdt niet te beschikken over de Egyptische nationaliteit, is het tegendeel bewezen. Uit het dossier van de grenspolitie op de luchthaven van Charleroi, dat nu bij het CGVS gekend is, zit een kopie van de boardingpass op 2 juli 2025 waarmee u van Istanbul naar Charleroi vloog, gevolgd door uw reisvergunning en de eerste pagina van uw Egyptisch paspoort – het document waarmee u reisde. (zie administratief dossier blauwe map). De eerdere sterke vermoedens van het CGVS, die tevens gevolgd werden door de Raad, zijn bij dezen bevestigd. U beschikt over de Egyptische nationaliteit, dit staat niet meer ter discussie.
De door u ingediende documenten, met name de verklaring van de Egyptische dienst van Burgerlijke Stand, een medisch attest, een geschreven verklaring van de persoon die uw vertrek uit Gaza coördineerde, twee attesten van de Palestijnse ambassade in Egypte, een lijst van Palestijnen die in Egypte verblijven en genieten van steunorganisaties en de kopieën van diploma's van uw vader, kunnen bovenstaande bevindingen niet ombuigen in positieve zin. Deze houden verband met uw Palestijns staatsburgerschap. Dit is losstaand van uw Egyptisch staatsburgerschap.
Geen vrees voor vervolging ten aanzien van Egypte

Het CGVS benadrukt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud melding maakte geen persoonlijke vrees voor vervolging te hebben in Egypte. Bijgevolg blijkt uit niets blijkt dat u niet in staat bent om terug te keren naar Egypte (zie persoonlijk onderhoud 2 op 06/08/2025, p.6).
Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.
Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus Egypte. Veiligheidssituatie van 7 oktober 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_egypte_veiligheidssituatie_20241007.pdf) blijkt dat Egypte in het verleden te maken kreeg met twee grotere golven van geweld: enerzijds de terreuraanslagen op het vasteland, en anderzijds een jihadistische insurrectie in Noord-Sinaï.
Verschillende "historische" terreurorganisaties die in het verleden aanslagen hebben gepleegd op het Egyptische vasteland, zoals Gama'a al-Islamiyya, Hassm, Leewa al-Thawra en Al-Mourabitoune, blijken heden niet meer actief te zijn en geen operationele activiteiten te ontplooien. De Egyptische politie en veiligheidsdiensten zijn er immers in geslaagd een aanzienlijk aantal terroristische cellen te ontmantelen, in die mate dat het geweld op het Egyptische vasteland op een historisch laag niveau is teruggevallen.
Ongeveer tien jaar lang, van 2011 tot 2021, werd Noord-Sinaï geteisterd door een insurrectie van de terreurgroep Wilayet Sinaï, jihadistische rebellen die zich vanaf 2014 affilieerden met de terreurgroep van de Islamitische Staat. Een combinatie van een doorgedreven counterinsurgency-strategie door het leger, allianties met lokale tribale milities, en in het laatste stadium van het conflict, het nemen van amnestiemaatregelen, heeft het Egyptische regime echter in staat gesteld om de activiteiten van Wilayet Sinaï in het gebied vrijwel volledig te elimineren. Vanaf 2021 begon Wilayet Sinaï uiteen te vallen, waarna de voornaamste leider van Wilayet Sinaï, Abu Hamza al-Qadi, zich in het najaar van 2021 overgaf aan de Egyptische veiligheidsdiensten. In februari 2023 verklaarde president Sisi dat het terrorisme in Sinaï verslagen was en het conflict daarmee beëindigd.
Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau sinds de laatste jaren, voornamelijk sinds het najaar van 2023, zowel in Noord-Sinaï als in de rest van Egypte, significant gedaald is. Heden is het geweld tegen de burgerbevolking bijna tot nul herleid en worden er nog nauwelijks terroristische incidenten opgetekend door ACLED. Wat betreft het actuele geweld, zijn er meldingen van hardhandig optreden van de politie en de veiligheidsdiensten tegen opposanten en sektarische incidenten gericht tegen de christelijke gemeenschap.
Uit de informatie blijkt aldus niet dat er in Egypte actueel een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Egypte een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Gespreid over vier middelen voert verzoeker de schending aan van "*het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*", van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de formele en materiële motiveringsplicht, van artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2, 3 en 5 eerste lid van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.
Hij benadrukt hierbij de op het CGVS neergelegde documenten en betoogt dat verweerder niet de moeite gedaan heeft om een persoonlijk onderzoek te organiseren teneinde hem de kans te geven de nieuwe documenten toe te lichten. Waar in de bestreden beslissing verzoeker verweten zou worden dat hij er niet in zou slagen om de vermoedens dat hij over de Egyptische nationaliteit zou beschikken te weerleggen of te

ontkrachten, betoogt verzoeker dat hij er alles aan gedaan heeft om gevolg te geven aan de eisen van verweerder. Voorts stipt verzoeker aan dat verweerder bovendien zelf ook een onderzoeksplicht heeft en zou kunnen nagaan bij de Egyptische autoriteiten of hij al dan niet de Egyptische nationaliteit bezit. Hij stelt verder dat hij van Istanbul naar Charleroi vloog met valse documenten die hij destijds ontving van een mensensmokkelaar in Egypte. Verzoeker beklemtoont dat hij al eerder zijn Palestijnse identiteitsdocumenten neerlegde en deze identiteitskaart enkel Palestijnen krijgen die enkel de Palestijnse nationaliteit hebben en als ze ook de Egyptische nationaliteit bezitten deze identiteitskaart niet verkregen kan worden. Vervolgens betoogt verzoeker dat verweerder hem ook helemaal niet gevraagd heeft naar zijn vrees ten aanzien van Egypte en dit niet onderzocht werd. Verzoeker bespreekt in samenhang hiermee de actuele veiligheidssituatie in Egypte en verwijst in dit verband naar informatie op de website van de FOD Buitenlandse zaken.
Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie en ’s Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt volgend stuk toegevoegd: “*Algemene veiligheid in Egypte*” van FOD Buitenlandse zaken-Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking van 12 juni 2025.

2.2.2. Verzoeker brengt op 16 maart 2026 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan (foto’s van) kopieën van “*Verklaring ministerie van Binnenlandse Zaken Egypte*” met beëdigde vertalingen worden toegevoegd.

2.2.3. Verzoeker brengt op 18 augustus 2026 aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet met volgende inventaris waarvan de stukken 4 en 5 worden toegevoegd:
“*1. RSA, Recognised Refugees 2026 april 2026, 27 april 2026, https://rsaegean.org/en/recognised-refugees in-greece-2026/ 2. RVV, arrest van 10 februari cce.be/sites/default/files/arr/a340772.an_.pdf 3. Rvv, arrest van 30 oktober 2026, 2025, 340 772, 335 https://www.rvv 295, https://www.rvv cce.be/sites/default/files/arr/a335295.an_.pdf 4. ‘Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025’, 19 November 2025, https://mail.google.com/mail/u/0?ui=2&ik=c99420230b&attid=0.1&permmsgid=msg f:1845861336946029066&th=199dd11b2d4bb20a&view=att&disp=inline&realattid=f_mgoz922p0&zw &acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card (+Vrije vertaling) 5. Brief van 16 januari 2026 van dhr. Minos MOUZOURAKIS aan Mr. LAHAYE (+Vrije vertaling)*”.

2.2.4. Verweerder brengt op 21 augustus 2026 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij wordt gewezen op de “*COI Focus Egypte: Corruptie en valse documenten*” van 6 juli 2023 met verwijzing naar de weblink.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op oud artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat als volgt luidde:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

Huidig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
"*Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

De Raad merkt op dat overeenkomstig oud artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens, dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Huidig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bevat een gelijkaardige bepaling, de aangevoerde gegevens moeten "nieuw" zijn in die zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er aldus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, thans in de zin van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347), of voor subsidiaire bescherming, in de zin van de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.4.1. Verzoeker volhardt in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming in zijn eerdere verklaringen inzake zijn vrees voor willekeurig geweld in Gaza. Tevens blijft verzoeker ontkennen naast de Palestijnse nationaliteit ook de Egyptische nationaliteit te bezitten.

Ter ondersteuning van het huidig volgend verzoek werden het CGVS volgende documenten bijgebracht: verklaring van de Egyptische dienst van Burgerlijke Stand, een medisch attest, een geschreven verklaring van de persoon die het vertrek uit Gaza coördineerde, twee attesten van de Palestijnse ambassade in Egypte, een lijst van Palestijnen die in Egypte verblijven en genieten van steunorganisaties en diploma's van de vader.

Ter staving van het verzoekschrift wordt nog volgend stuk toegevoegd: "*Algemene veiligheid in Egypte*" van FOD Buitenlandse zaken-Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking van 12 juni 2025.

Daarnaast brengt verzoeker middels zijn eerste aanvullende nota van 16 maart 2026 (foto's van) kopieën van "*Verklaring ministerie van Binnenlandse Zaken Egypte*" bij met beëdigde vertalingen. Middels verzoekers tweede aanvullende nota worden nog stukken bijgebracht inzake de situatie van statushouders en verzoekers om internationale bescherming in Griekenland.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of het voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het eerste volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.4.4. Waar verzoeker volhardt in zijn verklaringen zoals afgelegd bij zijn eerste beschermingsverzoek, namelijk enkel de Palestijnse nationaliteit te bezitten, treedt de Raad volgende bevindingen bij:
"*Daar waar u voet bij stuk houdt niet te beschikken over de Egyptische nationaliteit, is het tegendeel bewezen. Uit het dossier van de grenspolitie op de luchthaven van Charleroi, dat nu bij het CGVS gekend is, zit een kopie van de boardingpass op 2 juli 2025 waarmee u van Istanbul naar Charleroi vloog, gevolgd door uw reisvergunning en de eerste pagina van uw Egyptisch paspoort – het document waarmee u reisde. (zie administratief dossier blauwe map). De eerdere sterke vermoedens van het CGVS, die tevens gevolgd werden door de Raad, zijn bij dezen bevestigd. U beschikt over de Egyptische nationaliteit, dit staat niet meer ter discussie.*
De door u ingediende documenten, met name de verklaring van de Egyptische dienst van Burgerlijke Stand, een medisch attest, een geschreven verklaring van de persoon die uw vertrek uit Gaza coördineerde, twee attesten van de Palestijnse ambassade in Egypte, een lijst van Palestijnen die in Egypte verblijven en genieten van steunorganisaties en de kopieën van diploma's van uw vader, kunnen bovenstaande bevindingen niet ombuigen in positieve zin. Deze houden verband met uw Palestijns staatsburgerschap. Dit is losstaand van uw Egyptisch staatsburgerschap."

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). In casu weigerde de Raad aan verzoeker bij arrest nr. 334 120 van 9 oktober 2025 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende tegen het voormelde arrest van de Raad geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Derhalve geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen en beoordeling, te dezen kracht en gezag van gewijsde. Verzoeker kan onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.
De Raad mag zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.
Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Waar verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer blijft vasthouden aan zijn relaas zoals uiteengezet in zijn eerder verzoek om

internationale bescherming en thans elementen aanreikt die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken en verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt hij niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Waar verzoeker de op het CGVS neergelegde stukken benadrukt waaromtrent hij aanvoert niet de kans te hebben gekregen heeft deze stukken persoonlijk toe te lichten en nog betoogt dat hij gereisd heeft met valse documenten, kan hij geenszins afbreuk doen aan bovenstaande pertinente weigeringsmotieven.
Zo stipt de Raad vooreerst aan dat verweerder geenszins heeft nagelaten rekening te houden met de in het kader van het huidig volgend beschermingsverzoek ingediende documenten doch pertinent heeft geoordeeld dat deze verband houden met verzoekers Palestijns staatsburgerschap hetgeen losstaand is van zijn Egyptisch staatsburgerschap.
Daarnaast stipt de Raad aan dat wat betreft verzoekers verwijt dat hij niet ten gronde gehoord werd over de neergelegde stukken, in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming de commissaris-generaal niet verplicht is om een persoonlijk onderhoud te organiseren, zoals ook in overeenstemming met oud artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: "*Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (…) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen*(…)." Voorts dient erop gewezen dat verzoeker tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) in het kader van het huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van de verklaringen aldaar na zou gaan of het verzoek al dan niet ontvankelijk zal worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om hem voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud (Verklaring volgend verzoek van 29 januari 2026, tweede pagina, onder de hoofding "MOTIEVEN").
Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van het volgend verzoek reeds bij de DVZ aan te brengen of toe te lichten waarom dit niet kan.
Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen bij de DVZ.
Uit het administratief dossier blijkt overigens dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (eerste volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen en toe te lichten. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.
Bovendien heeft verzoeker middels de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal waarbij wordt aangestipt dat hij door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om op de weigeringsmotieven te reageren.
In casu is de Raad van oordeel dat verzoeker ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad om in zijn verzoekschrift, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze nadere toelichting te verschaffen inzake de neergelegde stukken.
Met de elementen aangevoerd in het verzoekschrift en bijgebracht middels de aanvullende nota's wordt bij huidig arrest terdege rekening gehouden.
Zo stelt de Raad nog inzake verzoekers betoog dat hij gereisd heeft met valse documenten vast dat op basis van de stukken aanwezig in het administratief dossier geenszins enige indicatie blijkt dat verzoeker met valse documenten, namelijk een vals Egyptisch paspoort, van Istanbul naar Charleroi zou gereisd zijn noch wordt door verzoeker hieromtrent enig (objectief) begin van bewijs bijgebracht. Verweerder stipt ter terechtzitting hieromtrent ter volledigheid met reden aan dat het paspoortnummer zoals weergegeven in de kopie van de eerste pagina van het Egyptisch paspoort overigens overeenstemt met het paspoortnummer zoals vermeld in het voorliggend Omaans visum van verzoeker (cf. administratief dossier, blauwe map met landeninformatie inzake het tweede beschermingsverzoek, stuk 1, laatste pagina; blauwe map met landeninformatie inzake het eerste beschermingsverzoek, stuk 3).
De Raad benadrukt hierbij de vaststellingen in het arrest nr. 334 120 van 9 oktober 2025 waarin met reden werd geoordeeld dat er ernstige aanwijzingen zijn dat verzoeker in het bezit is van een Egyptisch paspoort, hetgeen in het kader van huidig volgend verzoek wordt bevestigd, en dus de Egyptische nationaliteit bezit. Verzoekers blote ponering dat Palestijnen die ook de Egyptische nationaliteit zouden bezitten geen Palestijnse identiteitskaart kunnen bezitten, weet in de gegeven omstandigheden dan ook geenszins zonder meer te overtuigen.

Waar verzoeker middels zijn eerste aanvullende nota nog stukken bijbrengt ter staving van zijn betoog dat hij niet over de Egyptische nationaliteit beschikt, wijst de Raad erop dat hiervan louter (foto's van) kopieën worden bijgebracht. Bijgevolg bieden deze stukken geen garantie over de authenticiteit ervan noch kunnen ze worden geverifieerd waardoor ze slechts een relatieve bewijswaarde genieten. Daarnaast kan samen met

verweerder gewezen worden op de *COI Focus Egypte: Corruptie en valse documenten*" van 6 juli 2023 waaruit blijkt dat corruptie waaronder documentenfraude een gangbare praktijk is.
Bijgevolg kunnen de bijgebrachte stukken in de gegeven omstandigheden, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, geenszins bovenstaande pertinente bevindingen ombuigen.

Wat betreft verzoekers vrees ten aanzien van Egypte wordt door het CGVS in de bestreden beslissing ten slotte op goede gronden overwogen dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde geen persoonlijke vrees voor vervolging te hebben in Egypte waardoor uit niets blijkt dat hij niet in staat is om terug te keren naar Egypte (tweede persoonlijk onderhoud van 6 augustus 2025, p.6), hetgeen niet wordt weerlegt. Met betrekking tot verzoekers verwijzingen in dit verband naar de actuele veiligheidssituatie in Egypte, kan dienstig worden verwezen naar de vaststellingen onder 2.3.4.5. (infra).
In zoverre verzoeker tevens zou verwijzen naar de precaire sociaaleconomische situatie in Egypte moet opgemerkt worden dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied vallen van de Verordening (EU) 2024/1347 en slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een onmenselijke behandeling veroorzaakt door een intentioneel menselijk handelen. In het dossier van verzoeker zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in zijn hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoeker bij terugkeer naar Egypte op intentionele wijze door een menselijk handelen zal worden geconfronteerd met een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, te meer verzoeker in Egypte over een familiaal netwerk beschikt die daar zonder problemen verblijven en waarmee hij contacten onderhoudt (tweede persoonlijk onderhoud, p. 6-7, Verklaring Volgend verzoek, vraag 22).

Gelet op voorgaande vaststellingen inzake verzoekers Egyptische nationaliteit is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza en een betoog inzake statushouders in Griekenland in casu niet dienstig.

2.3.4.5. Wat betreft de beoordeling in het licht van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347, stipt de Raad aan dat de subsidiaire beschermingsstatus verleend kan worden indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van voormeld artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 (oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet).

Te dezen motiveert de commissaris-generaal in zijn beslissing omtrent de veiligheidssituatie pertinent als volgt:
"*Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus Egypte. Veiligheidssituatie van 7 oktober 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_egypte_veiligheidssituatie_20241007.pdf) blijkt dat Egypte in het verleden te maken kreeg met twee grotere golven van geweld: enerzijds de terreuraanslagen op het vasteland, en anderzijds een jihadistische insurrectie in Noord-Sinaï.*
Verschillende "historische" terreurorganisaties die in het verleden aanslagen hebben gepleegd op het Egyptische vasteland, zoals Gama'a al-Islamiyya, Hassm, Leewa al-Thawra en Al-Mourabitoune, blijken heden niet meer actief te zijn en geen operationele activiteiten te ontplooien. De Egyptische politie en veiligheidsdiensten zijn er immers in geslaagd een aanzienlijk aantal terroristische cellen te ontmantelen, in die mate dat het geweld op het Egyptische vasteland op een historisch laag niveau is teruggevallen.
Ongeveer tien jaar lang, van 2011 tot 2021, werd Noord-Sinaï geteisterd door een insurrectie van de terreurgroep Wilayet Sinaï, jihadistische rebellen die zich vanaf 2014 affilieerden met de terreurgroep van de Islamitische Staat. Een combinatie van een doorgedreven counterinsurgency-strategie door het leger, allianties met lokale tribale milities, en in het laatste stadium van het conflict, het nemen van amnestiemaatregelen, heeft het Egyptische regime echter in staat gesteld om de activiteiten van Wilayet Sinaï in het gebied vrijwel volledig te elimineren. Vanaf 2021 begon Wilayet Sinaï uiteen te vallen, waarna de voornaamste leider van Wilayet Sinaï, Abu Hamza al-Qadi, zich in het najaar van 2021 overgaf aan de Egyptische veiligheidsdiensten. In februari 2023 verklaarde president Sisi dat het terrorisme in Sinaï verslagen was en het conflict daarmee beëindigd.
Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau sinds de laatste jaren, voornamelijk sinds het najaar van 2023, zowel in Noord-Sinaï als in de rest van Egypte, significant gedaald is. Heden is het geweld tegen de burgerbevolking bijna tot nul herleid en worden er nog nauwelijks terroristische incidenten opgetekend door ACLED. Wat betreft het actuele geweld, zijn er meldingen van hardhandig optreden van de politie en de veiligheidsdiensten tegen opposanten en sektarische incidenten gericht tegen de christelijke gemeenschap.
Uit de informatie blijkt aldus niet dat er in Egypte actueel een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Egypte een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoeker brengt geenszins pertinente elementen of andersluidende objectieve informatie bij in het kader van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop verweerders analyse is gebaseerd, niet actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. Waar verzoeker nog verwijst naar een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken gaat hij eraan voorbij dat dit een reisadvies is voor Belgische burgers die naar Egypte willen reizen en dat dit niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van beschermingsverzoeken van personen die de Egyptische nationaliteit bezitten en die van een bepaalde regio afkomstig zijn. De gegevens in het reisadvies, dat slechts een algemene strekking heeft en dat bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land, kunnen geen afbreuk doen aan de voorliggende objectieve en actuele informatie, noch aan de conclusies die de commissaris-generaal daaruit heeft getrokken en die de Raad trekt.

In casu kan niet blijken dat er heden in Egypte daadwerkelijk een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger impliceert in de zin van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347.
Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.5. Verzoeker slaagt er, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, in de zin van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten om het tweede beschermingsverzoek *in casu* niet-ontvankelijk te verklaren. Aangezien artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Waar verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM evenals van artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.9. Met betrekking tot artikel 5 van het EVRM bemerkt de Raad dat dit verdragsartikel een verbod van de schending van de persoonlijke vrijheid en veiligheid inhoudt en betrekking heeft op de onrechtmatige vrijheidsberoving door arrestatie of gevangenhouding zodat dit artikel niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van de huidige beslissing waarbij het volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard, wat geen verwijderingsmaatregel betreft.

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	H. CALIKOGLU